

شیوع هپاتیت C در معتادان مواد مخدر تزریقی

دکتر سید محمد مهدی میرناصری^۱، دکتر حسین پوستچی^۱، دکتر سیاوش ناصری مقدم^۲، دکتر سید مهدی نورایی^۲، دکتر سوسن تحققی^۱

دکتر پرویز افشار^۳، اشرف محمد خانی^۱، دکتر حمید توکلی^۴، دکتر رضا ملک زاده^۵

^۱ پژوهشگر، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۲ استادیار، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۳ پژوهشگر، سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور

^۴ استادیار، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

^۵ استاد، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

زمینه و هدف

حدود ۳٪ از مردم جهان با ویروس هپاتیت C تماس داشته اند^(۱) و طی ۱۰ سال گذشته شیوع هپاتیت C در ایران افزایش یافته است.^(۲) شیوع هپاتیت C در زندانیان بیشتر از افراد غیرزنده و در معتادان تزریقی بیشتر از معتادان غیر تزریقی می باشد.^(۳-۴) بی بندوباری جنسی و اعتیاد تزریقی به علت استفاده مکرر از سوزن مشترک خطر انتقال HCV^{*} را بالا می برد.

خطر عفونت با ویروس هپاتیت C رابطه مستقیم با طول زمان اعتیاد تزریقی دارد.^(۵) هدف از این مطالعه تعیین شیوع هپاتیت C در زندانیان معتاد تزریقی و مقایسه با غیر زندانیان است.

روش بررسی

این مطالعه مقطعی در فاصله مداد ۱۳۸۰ تا بهمن ۱۳۸۱ بر روی معتادان مواد مخدر تزریقی (تزریق منظم حداقل برای مدت یک سال) داوطلب ساکن در دوزندان و سه مرکز ترک اعتیاد سرپایی در تهران انجام شد. پس از کسب رضایت، پرسشنامه برای هریک از افراد تکمیل و ۵ سی خون گرفته و در لوله فالکون ریخته شد. نمونه ها به آزمایشگاه منتقل و در دمای ۲-۸ درجه سانتی گراد ظرف مدت ۲-۵ ساعت نگهداری، سپس سرم آن جدا و در دمای منهای ۷۰ درجه سانتی گراد نگهداری شد. آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت C (HCV Ab) به روش ELISA^{**} (DIA.PRO, Italy) با حساسیت و ویژگی بالای ۹۸٪ توسط یک تکسین کنترل شد. برای آنالیز یافته ها از آزمون تصحیح فیشر، کای-دو و تجزیه و تحلیل چند متغیری استفاده شد.

یافته ها

۴۶۷ نفر بیه این مطالعه وارد شدند که ۳۴۶ نفر زندانی (۷۴٪/۱) و ۴۲۵ نفر مرد (۹۱٪/۱) بودند. در مجموع ۶۶٪ موارد آزموده شده HCV Ab مثبت بودند (۶۷٪/۵) مرد، ۲۱٪ زن (۵٪/۲)، HCV سرم مثبت در بین زندانیان (۷۸٪/۳) و معتادان مواد مخدر تزریقی با دوره طولانی بیشتر بود (۷۶٪/۹) در افراد با سابقه تزریق بیش از ۱۷ سال در مقایسه با افراد با سابقه تزریق کمتر از ۹ سال: (۷۸٪/۶) به دوره (۰٪/۰۰۲) تجزیه و تحلیل متغیرهای گوناگون ارتباط بین HCV سرم مثبت با زندانی بودن (۵۱٪/۱۵-۵٪/۱۵ CI: ۰٪/۰۰-۰٪/۰۰) و طول دوره اعتیاد تزریقی به ازای هر سال (۰٪/۰۰-۰٪/۰۰ OR: ۰٪/۰۰-۰٪/۰۰ CI: ۰٪/۰۰-۰٪/۰۰) و استفاده از سرنگ مشترک (۰٪/۰۰-۰٪/۰۰ OR: ۰٪/۰۰-۰٪/۰۰ CI: ۰٪/۰۰-۰٪/۰۰) و جنس مرد (۰٪/۰۰-۰٪/۰۰ OR: ۰٪/۰۰-۰٪/۰۰ CI: ۰٪/۰۰-۰٪/۰۰) را نشان داد.

نتیجه گیری

در میان معتادان مواد مخدر تزریقی زندانی شایعتر است. زندانی بودن یک عامل خطر مستقل است. بازگشت معتادان مواد مخدر تزریقی آلووده به جامعه می تواند یکی از منابع مهم HCV باشد. به کارگیری تدابیر مؤثر (آموزش گروههای پر خطر، توزیع سرنگ های استریل، تشخیص درمان معتادان مواد مخدر تزریقی آلووده) به منظور کاهش ریسک این معضل بهداشت عمومی از ضرورتهای مورد نیاز است.

کلید واژه: هپاتیت C، معتادان مواد مخدر تزریقی، زندانیان

گوارش/دوره ۱۰، شماره ۲، تابستان ۱۳۸۴، ۸۰-۸۶

زمینه و هدف

هپاتیت C (HCV) یک معضل رو به رشد بهداشت عمومی در سطح

نویسنده مسئول: تهران، خیابان کارگر شمالی، بیمارستان شریعتی، مرکز

تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، کد پستی ۱۴۱۱۴

تلفن: ۰۲۹۹۹۰۸۸-۰۲۹۰۸۸ نمبر: ۰۴۸۶-۲۶۰۰۸۸

E-mail: mirna@ams.ac.ir

جهان است. در حدود ۳٪ از مردم جهان به این ویروس آلووده شده اند، بیشتر آنان حاملین مزمن و در معرض خطر پیشرفت عوارضی مانند بیماری کبدی پیشرفتی (end-stage) و سلطان سلول کبدی می باشند.^(۱)

* Hepatitis C Virus

** Enzyme Linked Immunosorbent Assay

لیکن زنان در مطالعه وارد نشده و نتایج آن با شیوع این عفونت در معتادان مواد مخدر تزریقی غیرزنданی مقایسه نشده بود.

درباره میزان بالای عفونت HCV در بین زندانیان (با لحاظ اینکه تعداد زیادی از زندانیان اعتیاد تزریقی دارند) و تغییر بروز آن و الگوی سوء استفاده دارویی در ایران، ما تصمیم گرفتیم شیوع عفونت HCV در میان زندانیان پر خطر تعیین کرد و یافته هایمان را با معتادان مواد مخدر تزریقی غیرزندانی به منظور تعیین اثر این تغییر الگوی سوء مصرف دارو در شیوع HCV در جمعیت ایرانیان به عنوان یک مجموعه مقایسه کنیم.

روش بررسی

این مطالعه مقطعی در فاصله مرداد ۱۳۸۰ تا بهمن ۱۳۸۱ به انجام رسید. مسئولین زندانهای اوین و قزل حصار و مراکز ترک اعتیاد سرپایی در تهران درباره شیوع بالای عفونت HCV در میان زندانیان و معتادان مواد

مخدر تزریقی و پتانسیل خطر و عوارض این بیماری توجیه شدند. در این مطالعه، یک معتاد مواد مخدر تزریقی، شخصی در نظر گرفته شد که هر نوع داروی مخدر قابل تزریقی را (هروئین، کوکائین، تریاک و ...) به طور منظم حداقل در طی یک سال گذشته مصرف کرده باشد. معتادان مواد مخدر تزریقی مراجعه کننده به سه مرکز ترک اعتیاد سرپایی در تهران در مراجعات متناوب ثبت نام شدند. در مورد سابقه زندانی افرادی که از مراکز ترک اعتیاد به مطالعه وارد شدند هیچ اطلاعاتی در دست نیست و در این مطالعه ما آنها را به عنوان غیرزندانی با فرض نداشتن سابقه زندانی در نظر گرفته‌ایم. محققین زندانیان را در گروههای ۲۰ تا ۴۰ نفره ملاقات کردند و اهداف و ماهیت مطالعه را به طور کامل توضیح دادند. آنها در مورد عفونت HCV آگاهی داده، اطمینان دادند که مطالعه اختیاری و محترمانه است. زندانیانی که تمایل داشتند وارد مطالعه شدند. تمامی زندانیان از بندهایی انتخاب شدند که سابقه زندانی آنها بیشتر از یک سال بود.

بعد از گرفتن رضایت‌نامه از هر مورد، یک پرسشنامه که بدین منظور طراحی شده بود، جهت بررسی عوامل خطرساز احتمالی مرتبط با عفونت HCV، کامل شد. این پرسشنامه سوالاتی در مورد خصوصیات فردی، سطح اقتصادی-اجتماعی، وضعیت تأهل، سطح تحصیلات، اشتغال، الگوی تزریق و نوع ماده مصرفی تزریقی، تعداد دفعات تزریق، استفاده از ابزار تزریقی مشترک، رفتارهای جنسی، حجاجت، اعمال دندانپزشکی، اعمال جراحی، دریافت خون، سوراخ کردن گوش و خالکوبی را پوشش می‌داد.

* Intravenous Drug User

هپاتیت C مهمترین علت هپاتیت مزمن و پیوند کبد در اروپا و آمریکاست.(۲)، همین افزایش شیوع هپاتیت C در ایران نیز دیده می‌شود (آمار منتشر نشده).

HCV از راههای مختلف شامل انتقال خون (قبل از ۱۹۹۲ (۳ و ۴)، خالکوبی (۵)، جراحت فرورفتن سوزن (۶) و لوازم تزریقات مشترک (۷) منتقل می‌شود. در میان عوامل خطرساز هپاتیت C، استفاده از مواد مخدر تزریقی از همه مهمتر است (۱۱-۷) که ریسک آن با استفاده از لوازم تزریقی مشترک به وسیله معتادان مواد مخدر تزریقی * (IDU) در آینده افزایش می‌یابد. همچنین انتقال جنسی و بروس گزارش شده است اما یک علت عملده در نظر گرفته نمی‌شود.(۷)

هپاتیت C, B, A جزء عفونتها بافت همبند در نظر گرفته می‌شوند و شیوع آنها در زندانیان بیشتر از غیرزندانیان می‌باشد.(۱۲)، همان طور که ذکر شد معتادان مواد مخدر تزریقی به علت استفاده مکرر از سوزن مشترک و رفتارهای جنسی بی‌قاعده (بی‌بند و باری جنسی) بیشتر در

عرض خطر انتقال خونی عفونت می‌باشد.(۱۳) خطر عفونت HCV با هر تزریق به سرعت افزایش یافته، همچنین شیوع سرمی آن با افزایش طول دوره اعتیاد تزریقی افزایش می‌یابد (۰٪ تا ۸۰٪ بعد از یک سال و ۱۰۰٪ بعد از ۸ سال). (۱۴)

استفاده از وسایل تزریقی مشترک به وسیله معتادان مواد مخدر تزریقی یک راه اصلی انتقال HCV می‌باشد.(۱۶-۹) یک دهه پیش HCV در ایران به حدی نادر بود که تنها ۰/۳٪ از اهداکنندگان سالم خون، سرم مثبت می‌شدند. اگرچه HCV سومین علت شایع سیروز در این کشور بود اما تعدادی از موارد آن در پشت هپاتیت B پنهان می‌شدند. این تعداد کمتر از آن چیزی بود که از غرب و بعضی نواحی کشورهایی مانند مصر (۱۹ تا ۶۰ درصد بسته به سن) گزارش شده بود.(۳)، به هر حال به نظر می‌رسد که شیوع عفونت HCV در طی ۱۰ سال گذشته در ایران افزایش داشته که دلایل آن به طور کامل مطالعه نشده است.

اعتیاد در ایران به صورت کشیدن سیگار، خوردن مواد مخدر یا کشیدن فراورده‌های آن ریشه تاریخی دارد. اطلاعات قدمی تر حاکی از آن است که ۰/۲٪ جمعیت ایران در سال ۱۹۷۰ معتاد و کمتر از ۵٪ معتادان اعتیاد تزریقی داشته‌اند. اگرچه اطلاعات صحیح قابل استناد زیادی در دست نیست اما در سال ۱۹۹۰ تقریباً ۳٪ جمعیت، معتاد تخمین زده ۵٪ شده‌اند که ۱۰ تا ۲۵ درصد آنان اعتیاد تزریقی داشته‌اند (یادآوری می‌شود که در همین فاصله زمانی جمعیت دو برابر شده است).(۱۷)، در یک مطالعه که در سال ۱۹۹۵ در تهران (ایران) طراحی شد، ۴۳٪ درصد از معتادان مواد مخدر تزریقی ساکن زندان HCV Ab مثبت بودند.(۱۸)،

(محدوده ۱۶ تا ۶۳ سال) برای زندانیان و $33/5 \pm 8/9$ SD سال (محدوده ۱۹ تا ۵۴ سال) برای غیرزندانیان بود. عفونت HCV در میان افراد مسن (بیشتر از ۴۵ سال) نسبت به معتادان مواد مخدر تزریقی جوانتر (۱۵ تا ۲۹ ساله)، به ترتیب $77/8\%$ به $54/2\%$ با یک افزایش تدریجی نسبت به سن بیشتر بود ($p=0.002$) (جدول ۲).

جدول ۲: مقایسه عوامل خطرساز تعداد دفعات تزریق، متوسط سن، و متوسط طول دوره تزریق در ابتلاء عفونت HCV (تفکیک در افراد زندانی و غیرزندانی)

p-Value	عفونت -HCV		متغیرها
	زندانی (%)	غیرزندانی (%)	
	تعداد	منفی	مثبت
.۰/۱۴۴	۱/۴۱±۰/۵۴	۱/۴۸±۰/۷۵	تعداد دفعات
.۰/۴۷۲	۱/۳۷±۰/۷۵	۱/۵۷±۰/۷۲	تزریق در روز
.۰/۷۷۶	۳۴/۰±۸/۴۴	۳۶/۵۸±۰/۱۷	متوسط سن
.۰/۱۵۲	۳۲/۱±۸/۲۵	۳۴/۶۵±۹/۳۸	(سال)
.۰/۰۱۲	۳/۳۶±۳/۸۰	۵/۱۴±۴/۶۷	متوسط طول دوره
.۰/۰۰۱	۶/۰۵±۵/۳۹	۲/۵۸±۲/۹۵	تزریق (سال)

جنس

در مجموع ۲۸۷ مرد (۶۷/۵%) و ۲۱ زن (۵۰/۰%) ($p<0.02$) مثبت بود. در میان زندانیان داوطلب، شیوع HCV Ab مثبت در مردان ۲۵۱ نفر، (۸۱/۸%) بیشتر از زنان (۲۰ نفر، ۵۱/۳%) بود ($p<0.001$). در میان غیر زندانیان ۳۶ مرد (۳۰/۵%) و یکی از سه زن مطالعه شده، سرم HCV Ab مثبت بودند.

رفتارهای جنسی

در مجموع ۱۶۵ نفر (۶۶/۳٪ موارد) با بی‌بندوباری جنسی هتروسکسوال HCV مثبت بودند. اگرچه ۶۵/۶٪ از افراد بدون چنین رفتاری نیز HCV Ab مثبت درآمدند و این نشان می‌دهد که بی‌بندوباری جنسی هتروسکسوال یک عامل خطرساز برای HCV مثبت در میان گروههای پرخطر نیست. ارتباط دوجنسی (هتروسکسوال و هوموسکسوال) با HCV مثبت ارتباط مرزی داشت ($p=0.05$) و شیوع هپاتیت C در معتادان مواد مخدر تزریقی که ارتباط با هم جنس نداشتند به طور معنی داری ($p=0.04$) بیشتر بود (جدول ۳).

نوع ماده مصرفی

هروئین شایعترین ماده مصرفی تزریقی در میان هردو گروه زندانیان و غیرزندانیان و بعد از آن ترکیبی از هروئین و تریاک بود. کوکائین و

بعد از کامل کردن پرسشنامه، ۵ سی سی خون از هر فرد گرفته و به داخل لوله های فالکون استریل مرتب شده، منتقل شد. نمونه های خون در طول ۲ تا ۵ ساعت در دمای ۲ تا ۸ درجه سانتی گراد به آزمایشگاه مرکز تحقیقات گوارش در بیمارستان شریعتی تهران منتقل شدند. سپس نمونه ها سانتریفیوز شده، سرمها جدا شدند و به لوله های استریلی که همان کد را داشت منتقل گردیدند. سپس لوله ها در دمای ۷۰ درجه سانتی گراد نگهداری شدند تا وقتی تمام نمونه ها جمع آوری گردید، یکباره آزمایش های لازم روی آنها انجام شود. HCV Ab به روش ELISA1 نسل سوم (DIA.PRO, Italy) با حساسیت و ویژگی $\geq 98\%$ سنجیده شد. آزمایشها به وسیله یک تکنسین آزمایشگاه انجام شدند. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۰ تجزیه و تحلیل شدند. آزمونهای کای-دو و فیشر برای تجزیه و تحلیل دو متغیری و رگرسیون برای تجزیه و تحلیل چند متغیری استفاده شد.

یافته ها

همه زندانیانی که ملاقات شدند و همه افرادی که به مراکز ترک اعتیاد سرپایی مراجعه کردند برای مشارکت در مطالعه موافقت کردند. در مجموع ۴۶۷ نفر ثبت نام شدند. از این تعداد ۳۴۶ نفر (۷۴/۱٪) زندانی و ۱۲۱ نفر (۲۵/۹٪) غیرزندانی ۴۲۵ نفر (۹۱٪) مرد و ۴۲ نفر (۹٪) زن بودند. ۴۶۷ معتاد مواد مخدر تزریقی برای HCV Ab آزموده شدند که ۳۰۸ نفر (۶۶٪) مثبت بودند. سایر یافته ها به شرح زیر است:

زندان

در مجموع، شیوع HCV Ab سرم مثبت در مطالعه ما $78/3\%$ در بین زندانیان و $30/6\%$ در بین غیرزندانیان بود (CI: ۵/۱۶-۱۳/۱۴) ($P<0.001$, OR=۰.۰۱) (جدول ۱).

جدول ۱: مقایسه شیوع عفونت HCV در افراد زندانی و غیرزندانی بر حسب جنس و سابقه استفاده از سوزن مشترک

p-Value	عفونت -HCV		متغیرها
	زندانی (%)	غیرزندانی (%)	
	تعداد	منفی	مثبت
<0.001	۱۸/۲ (۵۶)	۸۱/۸ (۲۵)	جنس (مرد)
<0.001	۶۹/۵ (۳۶)	۳۰/۵ (۳۶)	غیرزندانی
<0.001	۱۷ (۳۹)	۸۳ (۱۹)	زندانی
<0.001	۵۸/۳ (۳)	۴۱/۷ (۲۵)	غیرزندانی

سن

متوسط سن در معتادان مواد مخدر تزریقی $36 \pm 8/2$ SD سال

HCV در معتادان مواد مخدر تزریقی

زندانیان و $3/6 \pm 4/2$ سال (محدوده ۱ تا ۲۲ سال) در غیرزندانیان بود. در بین HCV Ab مثبت‌ها، متوسط طول دوره تزریق $5/3 \pm 4/8$ سال (محدوده ۱ تا ۳۴ سال) بود. در حالی‌که این مسئله $3/4 \pm 2/9$ سال (محدوده ۱ تا ۱۸ سال) برای افراد HCV Ab منفی بود ($p \leq 0.001$) این یافته یادآوری مجددی است که زندان تنها عامل خطرساز نیست.

وسایل (لوازم) تزریقی مشترک

زندانیان استفاده از لوازم تزریقی مشترک را بیشتر از غیرزندانیان ذکر می‌کردند ($66/5 \pm 49/6$ به $49/6 \pm 66/5$). سرم مثبت در میان آنها که سوزن مشترک داشتند بیشتر بود ($p < 0.001$) ($OR = 2/7, CI: 1/8-4/0, p < 0.001$). این تأیید می‌کند که سرنگ مشترک یکی از مهمترین علل انتقال HCV می‌باشد. در مجموع شیوع عفونت HCV به ترتیب $5/4 \pm 7/4$ و $5/2 \pm 4/1$ ٪ در معتادان مواد مخدر تزریقی با استفاده از سرنگ مشترک و بدون استفاده از سرنگ مشترک بود. همچنین، $8/3$ ٪ از زندانیان و $41/7$ ٪ از غیرزندانیان که از وسایل تزریقی مشترک استفاده می‌کردند HCV Ab مثبت بودند.

عوامل خطرساز دیگر

همان‌گونه که در جدول ۳ دیده می‌شود، به جز خالکوبی ($p = 0.003$) ما ارتباط آماری واضحی بین عفونت HCV و عوام خطرساز احتمالی دیگر مرتبط باعفونت HCV پیدا نکردیم.

تجزیه و تحلیل چند متغیری

تجزیه و تحلیل چند متغیری (logistic regression) ارتباط آماری معنی‌داری را بین HCV سرم مثبت با زندانی بودن ($5/60-15/51$ ٪ OR = $9/32$ و $9/95$) و طول دوره اعتیاد تزریقی به ازای هر سال ($1/16-1/24$ و $1/108-1/175$ OR = $1/95$ CI: $2/0-8/67$ و جنس مرد $1/27$ OR = $4/18$ و $4/95$ CI: $2/0-2-8/67$ OR = $1/22$ و $1/18$ OR = $1/127$) را نشان داد.

بحث

ارتباط بین عفونت HCV و اعتیاد تزریقی به سیله محققین مختلفی مطالعه شده است. در یک مطالعه که برروی زندانیان دانمارک طراحی و اجرا شد، نشان داده شده است که بروز هپاتیت B و C در میان معتادان مواد مخدر تزریقی 100 برابر بیشتر از جمعیت عادی است و $8/7$ ٪ از زندانیان با اعتیاد به مواد مخدر تزریقی، HCV Ab مثبت بودند (۱۹).

جدول ۳: نقش ریسک فاکتورهای مختلف در ابتلاء به عفونت HCV در کل افراد تحت مطالعه

P	HCV - اعداد (%)	HCV + اعداد (%)	ریسک فاکتور (عامل خطر)
0/003	۷۰ (۲۸/۲)	۱۷۸ (۷۱/۸)	بله
	۹۰ (۴۰/۹)	۱۳۰ (۵۹/۱)	خیر
0/336	۲۳ (۳۹/۷)	۳۵ (۶۰/۳)	بله
	۱۳۷ (۳۳/۴)	۲۷۳ (۶۶/۶)	خیر
0/894	۶۴ (۳۴/۰)	۱۲۴ (۶۶/۶)	بله
	۹۶ (۳۴/۳)	۱۸۴ (۶۵/۷)	خیر
0/۲۰	۱۲۶ (۳۲/۹)	۲۵۷ (۶۷/۱)	بله
	۳۴ (۴۰/۰)	۵۱ (۶۰/۰)	خیر
0/069	۴۵ (۴۱/۳)	۶۴ (۵۸/۷)	بله
	۱۱۵ (۳۲/۰)	۲۴۴ (۶۸/۰)	خیر
0/247	۱۱ (۴۷/۸)	۱۲ (۵۲/۲)	بله
	۱۴۹ (۳۳/۵)	۲۹۶ (۶۶/۵)	خیر
0/880	۸۴ (۳۳/۷)	۱۶۵ (۶۶/۳)	بله
	۷۶ (۳۴/۷)	۱۴۳ (۶۵/۳)	خیر
0/038	۲۲ (۴۷/۸)	۴۴ (۵۲/۲)	بله
	۱۳۸ (۳۲/۷)	۲۸۴ (۶۷/۳)	خیر
0/052	۲۰ (۴۷/۶)	۴۲ (۵۲/۴)	بله
	۱۴۰ (۳۲/۹)	۲۸۶ (۶۷/۱)	خیر
0/850	۲۹ (۳۴/۹)	۵۴ (۶۵/۱)	بله
	۱۳۱ (۳۴/۰)	۲۵۴ (۶۶/۰)	خیر

مورفین کمترین مواد مصرفی بودند. اگرچه HCV Ab مثبت در میان مصرف کنندگان هروئین بیشتر شایع بود، اما این احتمالاً به دلیل این بود که هروئین ماده اصلی مصرفی را تشکیل می‌داد.

تعداد دفعات تزریق

متوسط تعداد دفعات تزریق در بین زندانیان و غیرزندانیان به ترتیب 4 بار در روز (محدوده ۱ تا ۲۰ بار) و 3 بار در روز (محدوده ۱ تا ۱۵ بار) بود. بیشتر زندانیان ($95/5$ ٪) و غیرزندانیان ($93/4$ ٪) بین ۱ تا ۶ بار در روز تزریق می‌کردند. در میان HCV Ab مثبت‌ها و HCV منفی‌ها، $60/1$ ٪ و $67/5$ ٪ روزانه بین ۱ تا ۳ تزریق داشتند که نشان دهنده توزیع مشابه در دو گروه می‌باشد.

طول مدت تزریق

متوسط طول مدت تزریق $4/7 \pm 4/0$ سال (محدوده ۱ تا ۳۴ سال) در

صرف شده است. چون فرصت انتقال HCV با هر تزریق افزایش می‌یابد، نیاز دارویی بیشتر با افزایش تعداد دفعات تزریق، خطر انتقال عفونتهای خونی را افزایش می‌دهد. هروئین از این گروه است.^(۲۴ و ۲۵) چون استفاده از سایر مواد مخدر تزریقی نسبت به هروئین در مطالعه موارد ما شیوع بسیار کمتری داشت، مانمی توانیم هیچ اظهار نظری در این موارد بکنیم. جالب آنکه، در سری ما، تعداد دفعات تزریق بیشتر، ارتباطی با افزایش فرصت تماس HCV نداشت. مانند مطالعات دیگر، مایک ارتباط خطی بین طول دوره تزریق و افزایش شیوع عفونت HCV پیدا کردیم.^(۱۲، ۱۵، ۲۶) به هر حال، برخی مطالعات مشخص کردند که طول دوره تزریق تأثیر زیادی روی میزان عفونت HCV ندارد.^(۱۲ و ۲۶)

ما یک ارتباط آماری مشخصی ($p < 0.001$) بین شیوع عفونت HCV و سرنگ مشترک را پیدا کردیم. اثر سوزنهای مشترک در افزایش فرصت سرم مثبت شدن برای HCV حتی بعد از انجام اصلاح برای محدود کردن سایر متغیرها به وضوح باقی می‌ماند ($CI: 1/17 - 3/27$ و $OR = 2/00$).

آموزش معتادان مواد مخدر عدم استفاده از سوزنهای لوازم تزریقی مشترک و حتی توزیع سوزنهای لوازم استریل بین آنها یک برنامه و استراتژی مهم است که ممکن است در کنترل انتشار این ویروس مفید و مؤثر باشد. اگرچه معتادان مواد مخدر تزریقی مخزن بزرگی از عفونت HCV می‌باشند و ممکن است عفونت را از طرق دیگری علاوه بر سوزنهای مشترک انتقال دهند.^(۲ و ۲۸) اما میزان HCV سرم مثبت در میان آنانی که از سوزنهای سرنگهای مشترک استفاده می‌کنند بیشتر نشان داده است.^(۱۰ و ۱۱ و ۲۹) در یک مطالعه که در برزیل شکل گرفت، از میان 10^2 معتاد مواد مخدر تزریقی مورد تحقیق، تنها 5% استفاده از لوازم تزریقی مشترک را اظهار کردند، در حالی که $64/3\%$ از زندانیان از سرنگ مشترک در 6 ماه قبل از مطالعه در زندان استفاده کرده بودند.^(۱۱) به هر حال HCV ممکن است در بین معتادان مواد مخدر تزریقی از راههای دیگری علاوه بر لوازم تزریقی مشترک، مانند استفاده از مسواک و تیغهای مشترک منتقل شود. مطالعات زیادی حاکی از آن است که تعداد زیادی از زندانیان وقتی که زندانی می‌شوند تزریق را شروع می‌کنند.^(۱۰ و ۳۰ و ۳۱)

در استفاده از تجزیه و تحلیل رگرسیون، یک ارتباط آماری مشخص بین زندانی بودن، استفاده از سرنگ مشترک و جنس و مدت اعتیاد تزریقی وجود داشت. ما ارتباط مشخصی بین عفونت HCV و سایر عوامل خطرساز احتمالی، مشتمل بر سابقه عمل جراحی، اعمال

البته، در یک مطالعه مشابه در ایرلند میزان شیوع 37% گزارش شده است.^(۱۰)

یافته‌های ما نشان داد که عفونت HCV به شدت با زندانی بودن معتادان مواد مخدر تزریقی ارتباط دارد. در مطالعه ما، شیوع عفونت HCV در زندانیان بالا بود (66%) و آنها نسبت به معتادان مواد مخدر تزریقی غیرزنده 9 برابر بیشتر در معرض خطر عفونت HCV بودند ($OR = 9/3$). میزان شیوع سرمی HCV را در جمعیت عادی ایرانی ($0/3$) درصد در نظر گرفتیم و به این رسیدیم که ریسک مثبت شدن سرم در میان معتادان مواد مخدر تزریقی زندانی 1181 برابر است. سرم مثبت در معتادان مواد مخدر تزریقی به ازای هرسال اعتیاد تزریقی ($OR = 1/16$) بیشتر بود.

شفونت HCV در میان مردان شایعتر از زنان است ($67/5\%$ به $50/5\%$) ($OR = 4/18$) که این با بیشتر گزارش‌های دیگر مطابقت دارد.^(۱۱ و ۲۱) البته باتلر^{*} و همکاران از استرالیا، شیوع سرمی مارکرهای HCV را به طور واضح در زنان معتاد به مواد مخدر تزریقی یافته‌اند (90%) که این میزان تماس بیشتر در میان زنان را نسبت به مردان نشان می‌دهد.^(۲۲) مطالعات دیگر نشان دادند که جنسیت تأثیر زیادی بر روی بروز عفونت HCV ندارد.^(۱۳) در یک مطالعه شکل گرفته در ایران در سال ۱۹۹۵، تنها مردان زندانی داوطلب وارد شدند، بنابراین یافته‌های مقابله مقایسه نیست.^(۱۸) مطالعه ما یک ارتباط واضح بین جنس و عفونت HCV نشان می‌دهد.

سن، یک عامل خطر غیروابسته برای HCV سرم مثبت در تجزیه تحلیل دو متغیری و چند متغیری در مطالعه مابود. اگرچه بعداً یک اثر حاشیه‌ای برای سن نشان داده شد، اما این ممکن است به علت اثر حاشیه‌ای سن روی طول دوره اعتیاد تزریقی باشد (شخص مسن تر، تاریخچه طولانی تری از اعتیاد تزریقی می‌دهد). معتادان مواد مخدر تزریقی مسن تر ممکن است آمادگی بیشتر برای تماس با عفونتهایی مانند هپاتیت C داشته باشند.

یافته‌های ما حاکی از آن بود که نوع رفتار جنسی ارتباطی با سطح سرمی HCV نداشته و این مسئله در گزارش‌های قبلی نیز اتفاق افتاده و ارتباطی پیدا نشده است.^(۱۹ و ۲۳) نشان دادیم که عفونت HCV در معتادان مواد مخدر تزریقی از راههای دیگری نظری استفاده از لوازم تزریقی مشترک بیشتر از بند و باری جنسی منتقل می‌شود.

هروئین شایعترین ماده مصرفی مورد استفاده زندانیان و غیرزندهایان در مطالعه مابود ($66/3\%$ به $73/6\%$) که در مرحله بعد ترکیبی از هروئین و تریاک ($30/3\%$ به $12/4\%$) قرار می‌گرفت.

مواد مختلفی در زمانهای متناوب جهت ایجاد اثرات خوشایند،

* Butler

مناسب یا توصیه (آموزش) جلوگیرنده از آلودگی دیگران، به اجتماع بر می‌گرددند، آنها منبع بالقوه‌ای از عفونت طول کشیده در اجتماع می‌باشند. شیوع بالای عفونت HCV در معتادان مواد مخدر زندانی داوطلب در مطالعه ما، گوشزدی برای اندیشیدن تدبیر پیشگیرنده توسط مسئولین انتظامی و وزارت بهداشت ایران و تدوین راهکارهایی جهت کاهش خطر این عفونتها در میان این جمعیت پرخاطر و اقدامات بالقوه پیشگیری از انتشار این عفونت در اجتماع است. این اقدامات می‌توانند شامل آموزش زندانیان درباره مخاطرات ابتلا به هپاتیت C و اینکه سوزن و سایر لوازم تزریقی مشترک مورد استفاده جهت تزریق مشترک مواد به وضوح احتمال ابتلای آنان به این عفونت کشند را افزایش می‌دهند، باشد. علاوه بر این معتادان مواد مخدر تزریقی ساکن زندان می‌توانند به سوزنها و لوازم تزریق استریل به صورت مقتضی مجهز شوند. عفونت HCV باید به عنوان یکی از اولویتهای بهداشت عمومی در ایران در نظر گرفته شده و برنامه‌های جامع پیشگیری باید اجرا گردد، که شامل آموزش، توزیع سرنگهای استریل، تشخیص و درمان معتادان مواد مخدر تزریقی آلوده و تشویق معتادان به ترک اعتیاد یا سوق دادن آنان به راههای سنتی مانند کشیدن تریاک که در نهایت از مخاطرات دوگانه تزریق و اعتیاد جلوگیری می‌کند، می‌باشد.

دندانپزشکی، حجامت سنتی، سوراخ کردن گوش، خالکوبی یا انتقال خون پیدا نکردیم. در یک مطالعه که در زندان قصر تهران انجام شد، ۴۰٪ از مردان معتاد به مواد مخدر تزریقی سابقه خالکوبی داشتند. همچنین همه معتادان مواد مخدر تزریقی با سابقه حجامت HCV Ab مثبت بودند. (۱۸)

اطلاعات منتشر نشده (غیر رسمی) حاکی از افزایش میزان شیوع HCV در میان جمعیت عادی است. در نظر داشته باشیم که شیوع سوء مصرف دارویی طی دوده گذشته در ایران افزایش داشته است. (۳۱) همچنین الگوی سوء مصرف دارویی تغییراتی داشته است (از سیگار و تریاک به مواد مخدر تزریقی، حدود ۲۵٪ بیماران تاریخچه‌ای از مصرف تزریقی مواد داشته‌اند). (۱۷)، برنامه‌های ملی زیبادی جهت مبارزه با قاچاقچیان و معتادان مواد مخدر تزریقی وجود دارد، بنابراین فرصت‌های (زمانهای) زندانی بودن این افراد احتمالاً بیشتر شده است. یافته‌های ما به وضوح نشان داد که فرست انتقال هپاتیت C تماسی با بودن در زندان افزایش می‌یابد. در نظر گرفتن همه اجزا اطلاعات موجود می‌تواند فرضی باشد که داروهای تزریقی آلوده یک منبع بالقوه انتشار و بقا عفونت HCV در جمعیت عادی است. زیرا بسیاری از این عفونتها مورد توجه قرار نمی‌گیرند و معتادان مواد مخدر تزریقی آلوده بدون درمان

References

- Pradat P, Trepo C. HCV: epidemiology, modes of transmission and prevention of spread. *Baillieres Best Pract Res Clin Gastroenterol* 2000;14: 201-10.
- Patti AM, Santi AL, Pompa MG, Giustini C, Vescia N, Mastroeni I, et al. Viral hepatitis and drugs: a continuing problem. *Int J Epidemiol* 1993; 22: 135-59.
- Darwish MA, Faris R, Darwish N, Shouman A, Gadallah M, El-Sharkawy MS, et al. Hepatitis C and cirrhotic liver disease in the Nile delta of Egypt: a community based study. *Am J Trop Med Hyg* 2001; 64: 147-53.
- Conry-Cantilena C, VanRaden M, Gibble J, Melpolder J, Shakil AO, Viladomiu L, et al. Routes of infection viremia, and liver disease in blood donors found to have hepatitis C virus infection. *N Engl J Med* 1996; 334: 1691-6.
- Haley RW, Fischer RP. Commercial tattooing as a potentially important source of hepatitis C infection. *Medicine* 2001; 80: 134-51.
- Ridzon R, Gallagher K, Ciesielski C, Ginsberg MB, Robertson BJ, Luo CC, et al. Simultaneous transmission of human immunodeficiency virus and hepatitis C form a needle stick injury. *N Engl J Med* 1997; 336: 919-22.
- Alter MJ, Kruszon-Moran D, Nainan OV, McQuillan GM, Gao F, Moyer LA, et al. The prevalence of hepatitis C virus
- in the United States. *N Engl J Med* 1999; 341: 556-62.
- Allwright S, Bradley F, Long J, Barry J, Thornton L, Parry JV. Prevalence of antibodies to hepatitis B, hepatitis C, and HIV and risk factors in Irish prisoners: results of a national cross sectional survey. *BMJ* 2000; 321: 78-82.
- Oliveira MLA, Bastons FI. Prevalence and risk factors for HBV, HCV and HDV infections among injecting drug users from Rio de Janeiro, Brazil. *Brazilian Journal of Medical and Biological Research* 1999; 32: 1107-4.
- Crofts N, Stewart T, Hearne P, Ping XY, Breschkin AM, Locarnini SA. Spread of bloodborne viruses among Australian prison entrants. *BMJ* 1995; 310: 285-8.
- Van Beek I, Dwyer R, Dore GJ, Luo K, Kaldor JM. Infection with HIV and hepatitis C virus among injecting drug users in a prevention setting: retrospective cohort study. *BMJ* 1998; 317: 433-7.
- Gaube J, Feucht HH, Laufs R, Polyzkova S, Fingscheidt E, Muller HE. Hepatitis A, B and C as desmotic infections. *Gesundheitswesen* 1993; 55: 246-9.
- Stark K, Schreier E, Mueller R, Wirth D, Bienzle U. Prevalence and determinants of anti-HCV seropositivity and HCV genotype among intravenous drug users in Berlin. *Scandinavian Journal of Infection Disease* 1995; 27: 331-

- 7.
14. Bell J, Batey RG, Farrell GC, Crewe EB, Cunningham AL, Byth k. Hepatitis C virus in intravenous drug users. *Med J Aust* 1990; 153: 274-6.
  15. Alter MJ. The epidemiology of acute and chronic hepatitis C. *Clin liver Dis* 1997; 3: 559-68.
  16. Francis DP, Hadler SC, Prendergast TJ, Peterson E, Ginsberg MM, Lookabaugh C, et al. Occurrence of hepatitis A, B, and non-A, non-B in the United States: CDC sentinel county hepatitis Study. *J Am J Med* 1984; 79: 69-74.
  17. Mokri A. Brief overview of the status of drug abuse in Iran. *Arch Iranian Med* 2002; 5: 184-90.
  18. Zali MR, Aghazadeh R, Nourouzi A, Amirrasouli H. Anti-HCV antibody among Iranian IV Drug users: Is it a serious problem? *Archives of Iranian Medicine* 2000; 4: 115-9.
  19. Christensen PB, Kraup HB, Nieters HG, Norder H, Georgsen J. Prevalence and incidence of blood borne viral infections among Danish prisoners. *Eur J Epidemiol* 2000; 16: 1043-9.
  20. Yamakawa Y, Sata M, Suzuki H, Noguchi S, Tanikawa K. Higher elimination rate of hepatitis C virus among women. *J Viral Hepat* 1996; 3: 317-21.
  21. Love A, Sigurdsson JR, Stanzeit B, Briem H, Rikardottir H, Widell A. Characteristics of hepatitis C virus among intravenous drug users in Iceland. *American Journal* 1996; 143: 631-6.
  22. Butler T, Spencer J, Cui J, Vickery k, Zou J, Kaldor J. Seroprevalence of markers for hepatitis B, C and G in male and female prisoners--NSW, 1996. *Aust N Z J Public Health* 1999; 23: 377-84.
  23. Tibbs CJ. Methods of transmission of hepatitis C. *J Viral Hepat* 1995; 2: 113-9. Review.
  24. De Jarlais DC, Friedman SR, Choopanya K, Vanichseni S, Ward TP. International epidemiology of HIV and AIDS among injecting drug users. *AIDS*, 1992; 6: 1053-68.
  25. Levine OS, Valahov D, Nelson KE. Epidemiology of hepatitis B virus infections among injection drug users. Seroprevalence, risk factors and viral interactions. *Epidemiological Reviews*. *Reviews* 1994; 16: 418-36.
  26. Camacho LM, Brown BS, Simpson DD. Psychological dysfunction and HIV/ AIDS risk behavior. *Journal of Acquired immune Deficiency syndromes and Human Retrovirology* 1996; 11: 198-2-0.
  27. Thomas DL, Vlahov D, Solomon L, Cohn S, Taylor E, Garfein R. Correlates of hepatitis C infection among injecting drug users. *Medicine* 1995; 74: 212-20.
  28. Hedouin V, Gosset D. Infection with hepatitis C virus in a prison environment. A prospective study in loos-lez-lille, france. *Gastroenterol clin Biol* 1998; 22: 55-8.
  29. Crofts N, Hopper JL, Bowden SD. Hepatitis C virus among a cohort of Victorian injecting drug users. *Med J Aust* 1993; 159: 237-41.
  30. Donoghoe MC, Stimson GV, Dolan KA. Sexual behavior of injecting drug users and associated risks of HIV infection for non-injecting sexual partners. *AIDS Care* 1989; 1: 51-8.
  31. Weild AR, Gill ON, Bennet D, Livingstone SJ, Parry JV, Curran L. Prevalence of HIV, hepatitis B, and hepatitis C antibodies in prisoners in England and Wales: a national survey. *Commun Dis Public Health* 2000; 3: 121-6.

Mir-Nasseri MM
Digestive Disease Research
Center, Tehran University of
Medical Sciences, Shariati
Hospital

Poustchi H
Digestive Disease Research
Center, Tehran University of
Medical Sciences, Shariati
Hospital

Nasseri-Moghadam S
Digestive Disease Research
Center, Tehran University of
Medical Sciences, Shariati
Hospital

Nourae SM
Digestive Disease Research
Center, Tehran University of
Medical Sciences, Shariati
Hospital

Tahaghoghi S
Digestive Disease Research
Center, Tehran University of
Medical Sciences, Shariati
Hospital

Afshar P
General Office of Health and
Treatment, Prisons Organization

Mohammadkhani A
Digestive Disease Research
Center, Tehran University of
Medical Sciences, Shariati
Hospital

Tavakoli H
Digestive Disease Research
Center, Tehran University of
Medical Sciences, Shariati
Hospital

Malekzadeh R
Digestive Disease Research
Center, Tehran University of
Medical Sciences, Shariati
Hospital

Corresponding Author:
Seyed Mohamad Mahdi
Mir-Nasseri M.D., Digestive
Disease Research Center, Shariati
Hospital, Kargar-e-Shomali Ave.,
P.O.Box 14114, Tehran, Iran.
Tel: +98 21 88012992
Fax: +98 21 88026486
E-mail: mirna@ams.ac.ir

HCV in Intravenous Drug Users

ABSTRACT

Background: Hepatitis C (HCV) is increasing worldwide including Iran. HCV is more prevalent among intravenous drug abusers (IDU), especially if imprisoned, mostly due to needle sharing. We determined the rate of HCV seropositivity among IDU prisoners and compared it with those of non prisoners.

Materials and Methods: A cross-sectional survey was done on consenting IDU inhabiting two prisons and attending three rehabilitation centers in Tehran, Iran. A questionnaire was completed for each subject and 5mL blood drawn. The samples were kept at 2-8°C until the sera were separated and stored at -70°C. HCV Ab (ELISA 1, third generation, DIA. PRO, Italy) with a sensitivity and specificity of 98% was checked by a single technician. Chi-square, Fisher's exact test and multivariable analysis were used where appropriate.

Results: Four-hundred and sixty seven subjects [346 (74.1%) prisoners; 425 (91% male) were enrolled. Overall 66% tested positive for HCV Ab [287 male (67.5%), 21 female (50%), p<0.02]. HCV seropositivity was higher among prisoners (78.3% vs. 30.6%, p<0.001) and older IDU (76.9% vs. 62.9%, p=0.002). Multivariable analysis showed association between HCV seropositivity and imprisonment (OR= 9.32, 95%CI: 5.60-15.51), sharing syringes (OR=2.00, 95%CI: 1.27-3.17), duration of intravenous drug use annually (OR=1.16, 95%CI: 1.08-1.24) and male sex (OR=4.18, 95%CI: 2.02- 8.67).

Conclusions: HCV is rather common among IDU prisoners. Imprisonment is an independent risk factor. The infected IDU going back to the community may be an important source of HCV. Taking effective strategies (high risk group education, provision of sterile syringes, identification and treatment of infected IDU) to reduce the risk of this public health problem is needed urgently. *Govaresh/ Vol. 10, No. 2, Summer 2005; 80-86*

Keywords: Hepatitis C virus, Intravenous drug users, Prisoners